

28. februar 2011

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 111 (Alm. del – §7) af 10. februar 2011

Spørgsmål

Ministeren bedes oversende talepapiret fra samråd den 9. februar 2011 om tilbage-trækningsreformen, jf. FIU § 7 – samrådsspm. D.

Svar

Talegrundlaget, der vedrører samrådsspørgsmål D, følger nedenfor.

Det talte ord gælder

FIU § 7 - samrådsspørgsmål D

Der ønskes en redegørelse for og en drøftelse af regeringens indgreb over for folkepension og efter-løn.

- Den internationale krise har vendt op og ned på de offentlige fi-nanser. Før krisen havde vi de største overskud blandt EU-landene i 2005-08 i gennemsnit. Nu er der udsigt til et underskud på over 80 mia. kr. i år.
- Omsvinget i de offentlige finanser skyldes bl.a. regeringens tiltag for at understøtte dansk økonomi under krisen. De finanspoliti-ske lempelser i Danmark var de største blandt EU-landene. Og det har medvirket til, at vi nu er på vej fremad igen.
- Vi har med Genopretningsaftalen håndteret den udfordring, der består i at få konsolideret de offentlige finanser på den korte ba-ne frem til 2013, så vi opfylder henstillingen fra EU. Genopret-ningsaftalen bringer os samtidig langt hen ad vejen mod struktu-rel balance mellem indtægter og udgifter i 2015, som er det pri-mære mål i 2015-planen.

- Og der er med Genopretningsaftalen skabt troværdighed om den offentlige økonomi. Det er af stor betydning i forhold til, at vi kan holde renteniveauet nede.
- Den udfordring, der er løst med Genopretningsaftalen, kunne ikke være løst med en reform af efterlønnen eller lignende, fordi sådanne ændringer først vil virke på lidt længere sigt.
- Derfor var det heller ikke relevant at snakke efterløn i forbindelse med Genopretningsaftalen.
- Tilbagetrækningsreformen sigter derimod på at løse udfordringerne på den lidt længere bane, dvs. frem mod 2020 og derefter. Tilbagetrækningsreformen er nødvendig for at skabe vækst, og fordi rammerne for vækst i den offentlige service ellers vil være meget beskedne.
- Når vi kigger blot nogle få år frem, vil der, trods Genopretningsaftalen, være et stort pres på den offentlige økonomi. Udgifterne til folkepension, ældrepleje og sundhed vil stige efterhånden som vi bliver flere ældre.
- Samtidig falder udbuddet af arbejdskraft som følge af den demografiske udvikling. Og skatteindtægterne fra olien i Nordsøen begynder at falde. Det betyder færre offentlige indtægter.
- I den situation er det ikke rimeligt at anvende offentlige udgifter på at trække raske arbejdsdygtige personer ud af arbejdsmarkedet.
- Vi kan konstatere, at Velfærdsaftalen fra 2006 ikke var ambitiøs nok. Da vi indgik aftalen havde vi meget store overskud i den offentlige økonomi. Men i mellemtiden er vi blevet ramt af den internationale krise. Og krisen har svækket den offentlige økonomi og vendt de store overskud til underskud. De store underskud øger vores gæld og skærper dermed udfordringerne i fremtiden.
- Krisen har også haft andre konsekvenser:
- For det første er det efter krisen blevet mere tydeligt, at vi har et vækstproblem i Danmark. Derfor har vi også sat mere fokus på

vækst. Det gør vi med efterlønsreformen og andre væksttiltag, som vi jo drøfter med Vækstforum. Hvis ikke vi øger arbejdsstyrken, kan de store tab af job i den private sektor, som vi har oplevet under krisen, blive permanente.

- For det andet er de internationale krav til økonomisk holdbarhed og finanspolitisk troværdighed skærpet meget på grund af krisen. De finansielle markeder har stort fokus på, hvordan landene håndterer de finanspolitiske udfordringer. Og vi kan jo se, at de lande, der ikke har styr på finanserne – fordi de ikke handlede i tide - nu bliver straffet, blandt andet med højere renter.
- Balance i den offentlige økonomi giver troværdighed, så vi kan fastholde lave renter til gavn for beskæftigelse og boligmarkedet. Hvis vi ikke tager hånd om udfordringen, vil Danmark være sårbar over for udviklingen på de internationale finansielle markeder, og vi vil samtidig efterlade regningen til kommende generationer.
- Derfor har regeringen foreslået en gradvis afskaffelse af efterlønnen.
- Og derfor har Regeringen også foreslået at fremrykke Velfærdsaftalens forøgelse af efterløns- og folkepensionsalderen med fem år.
- Reformen betyder, at vi står bedre rustet til fremtiden, fordi den tager hånd om såvel manglen på arbejdskraft som manglen på penge til at finansiere velfærdssamfundet.
- De konkrete gevinster ved reformen er:
 1. 70.000 flere personer i beskæftigelse i 2020.
 2. En forbedring af den offentlige økonomi med ca. 18 mia. kr.
 3. Knap ½ pct. højere økonomisk vækst i gennemsnit pr. år i perioden 2014-2020.

- Tilbageførkningsreformen vil altså have en meget markant positiv effekt, både på de offentlige finanser og på den økonomiske vækst og velstand.
- Alternativet til regeringens forslag er en årrække med meget begrænsede muligheder for at øge den offentlige service. Der vil simpelt hen ikke være mulighed for at udvikle kernevelføerden uden at der skal spares markant på alle øvrige områder.
- Regeringen vil hellere bruge de mange penge, som efterlønsordningen koster, på sundhed, uddannelse og ældrepleje.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen